

Staten end ved at lade en dygtig Arkitekt have Overtilsynet dermed. Det kan godt være, at man et Stykke Tid kan slippe billigere over Reparationsarbejder ad den Vej, men i Længden vil det blive en dyrere Maade at arbejde paa, thi selv saadanne Bygninger, som hverken have historisk eller kunstnerisk Værdi, kræve dog en omsorgsfuld Behandling, naar Vedligeholdelsen skal finde Sted paa formaalstjenlig Maade. Jeg kan ikke tænke mig, at Resultatet skulde blive bedre, naar Arbejdets Udførelse bestemmes af den paa-gældende Embeds- eller Tjenestemand selv i Forbindelse med de stedlige Haandværkere, end naar det tilrettelægges og kontrolleres af en virkelig bygningskyndig Mand. Jeg mener, at i det lange Løb vil det absolut blive en dyrere Maade at vedligeholde Statens Bygninger paa end den, der nu anvendes. Jeg vil ikke hermed have sagt, at der ikke skulde være Tilfælde, hvor det er overflødigt at gaa til Bygningsinspektøren, og at enten han personlig eller hans Konduktør skulde sendes ud i Landet, hver Gang der er Tale om et ubetydeligt Arbejde. Der er selvfølgelig meget, mindre Reparationer og Fornyerelser osv., som kræver saa ringe Indsigt for at kunne udføres paa en god og forsvarlig Maade, at jeg i saa Henseende er ganske enig med den højtærede Minister i, at der kan man godt undvære Arkitekt. Men i al Almindelighed mener jeg dog, at Overtilsynet skal føres af Bygningsinspektøren, enten ved ham personlig eller ved Hjælp af de Arkitekter, som han antager. Det vil sikkert blive det billigste. — Alt i alt mener jeg, at har man tilsigtet Besparelser ved at indføre de her indførte Bestemmelser, da vil man sikkert blive skuffet. Det samme gælder om Ensartetheden i Arbejdets Udførelse og i Bygningssagernes Afgørelse. Man kan dog ikke godt tænke sig nogen mere uensartet Maade at faa Arbejderne udført paa end ved at overlade dem til de stedlige Haandværkere og lade disse i Forbindelse med den Embedsmand, der benytter Boligen, raade for, hvorledes Arbejderne i hvert enkelt Tilfælde skulle udføres. Lige saa mange Embedsmænd og Haandværkere der kommer til at tage Del i det Arbejde, lige saa forskellig vil Udførelsen og Afgørelsen deraf blive. Ogsaa i den Henseende mener jeg derfor, at man ikke vil opnaa det, der aabenbart er tilsigtet. — Og Forretningsgangen for de respektive Ministerier vil heller ikke blive bekvemmere ved, at de

komme til at staa i direkte Forbindelse med en Embedsmand, der ønsker foretaget en eller anden Forbedring ved sin Bolig; naar han skal tilskrive Ministeriet, hvad han ønsker, og indhente Tilladelse til det. Selv om Ministeriet lader denne Skrivelse gaa videre til Bygningsinspektøren og æsker hans Udtalelse derom, kan jeg ikke se, at det er en kortere Vej end den nu brugelige, nemlig at Bygningsinspektørerne, de sagkyndige, fremkomme med Indstilling til Ministeriet. Denne Vej er efter min Mening kortere og bekvemmere. Men jeg kan godt forstaa, at de respektive Ministre ville faa det noget bekvemmere i alle disse Sager, naar de have en enkelt Mand, der formodentlig skal have Bolig her i København, hvor Ministeriet har sit Sæde, og de kunne henvende sig til ham, naar der foreligger Bygningssager til Bedømmelse.

I det hele mener jeg saaledes, at man ingenlunde opnaar nogen Forbedring ved at vedtage Lovforslaget, som det her foreligger. Man vil ikke opnaa at spare Penge. Man vil heller ikke spare Tid. Men man vil formentlig opnaa, at man ad Erfaringens Vej vil blive belært om, at det var nu ikke det, man skulde have gjort. Vil man foretage en Forandring, skulde den i det højeste gaa i Retning af at indføre et Direktorat, som kunde danne et Centralkontor for Bygningsvæsenet, og i hvilket samtlige Bygningssager, der blive foreslaaede af de respektive Inspektører, kunde blive gennemgaaede, hvorefter de med de fornødne Bemærkninger kunde gaa videre til vedkommende Minister.

Der er ogsaa et andet Punkt vedrørende Inspektørerne, som ikke er klart udtalt her i Bestemmelserne. Jeg hørte nu nok, at den højtærede Minister siger, at det var Meningen, at man skulde tildele dem enten hver sine Bygninger eller maa-ske ogsaa et vist Omraade. Jeg vilde mene, at det vilde være rigtigt, at man fulgte den Vej, man hidtil har fulgt, at man delte Landet i 3 Distrikter og overlod hver Bygningsinspektør et bestemt Distrikt. Det er den eneste Maade, hvorpaa vedkommende Embedsmand vil være i Stand til at kunne komme nogenlunde ind i de Bygningsforhold, som raade indenfor de forskellige Distrikter, og før en saadan Mand virkelig er kommen ind i disse Forhold — hvad der for øvrigt vil tage adskillige Aar, selv om Omraadet begrænses paa den Maade —, vil han ikke være i Stand til at gøre fuld Nytte i sit Embede. Selv om man kunde tænke sig, at man